

Összefoglaló
az Európai Unió Bírósága szellemi tulajdont érintő ügyekben hozott ítéleteiről

2015/III. negyedév

JOGÉRVÉNYESÍTÉSRE VONATKOZÓ ELŐZETES DÖNTÉSHOZATALI ÜGYEK

C-580/13. sz. előzetes döntéshozatali ügy – ítélet¹

A kérdést előterjesztő bíróság: Bundesgerichtshof (Németország)

Az alapeljárás felei:

Felperes: Coty Germany GmbH

Alperes: Stadtsparkasse Magdeburg

Tényállás:

A felperes illatszereket gyárt és forgalmaz. Az illatszerek vonatkozásában közösségi védjeggyel rendelkezik. 2011 januárjában egy „sandyundbert2009” megjelölésű eladó eladásra kínált „Davidoff Hot Water” illatszert. A vételár megfizetését az alperesnél vezetett számlán irányozták elő. A felperes megvette az illatszert, befizette a megadott számlára a vételárat, és megkapta az illatszert, amely a laikusok számára is felismerhető hamisítvány volt. Az internetes felület üzemeltetője egy magánszemélyt jelölt meg eladónak. A forgalom vizsgálata kiderítette, hogy a „sandyundbert2009” megjelölésű eladó 2010. december 12. és 2011. január 14. között 10956,63 euró forgalmat bonyolított le az internetes felületen. A felperes állítása szerint a megjelölt magánszemélytől azt a tájékoztatást kapta, hogy nem ő az illatszer eladója, és fennálló vallomástétel-megtagadási jogra hivatkozással nem kapott további információt. A felperes ezt követően eredménytelenül szólította fel az alperest a bankszámla-tulajdonos nevének és címének közlésére.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Úgy kell-e értelmezni a 2004/48/EK irányelv² 8. cikke (3) bekezdésének e) pontját³, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely az alapügyben szereplőhöz hasonló bankintézetnek lehetővé teszi az ezen irányelv 8. cikke (1) bekezdésének c) pontja⁴ szerinti, valamely **bankszámla-tulajdonos nevére és címére vonatkozó tájékoztatásnyújtás banktitokra hivatkozva való elutasítását?**

Döntés:

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérelem azt a kérdést veti fel, hogyan lehet a különböző alapjogok – egyrészt a hatékony jogorvoslati jog és a szellemi tulajdonjog, másrészt a személyes adatok védelméhez való jog – védelméhez kapcsolódó követelményeket összhangba hozni egymással. Az Európai Unió Alapjogi Chartája 52. cikkének (1) bekezdése⁵

¹ Az ítélet magyarul a következő oldalon érhető el:

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=165900&pageIndex=0&doclang=HU&mode=req&dir=&oc=c=first&part=1&cid=180784>

² A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-ei 2004/48/EK európai parlament és a tanács irányelv

³ Az (1) és (2) bekezdés nem érinti azokat az egyéb törvényi rendelkezéseket, amelyek az információs források bizalmasságának védelmét vagy a személyes adatkezelést szabályozzák. [8. cikk (3) bekezdés e) pont]

⁴ Az (1) és (2) bekezdés nem érinti azokat az egyéb törvényi rendelkezéseket, amelyek: a tájékoztatáshoz való joggal történő visszaélést szabályozzák. [8. cikk (3) bekezdés c) pont]

⁵ Az e Chartában elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak a törvény által, és e jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Az arányosság elvére figyelemmel, korlátozásukra csak akkor és annyiban kerülhet sor, ha és

rögzíti, hogy az elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak e jogok és szabadságok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. A Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján az olyan intézkedést, amely a Charta által védelemben részesített jog súlyos sérelmét vonja maga után, úgy kell tekinteni, mint amely nem tartja tiszteletben az azon alapjogok közötti ilyen igazságos egyensúly biztosításának követelményét, amelyeket egymással összhangba kell hozni.

Az alapügyben hivatkozott nemzeti jogszabály korlátozás nélkül lehetővé teszi valamely bankintézetnek, hogy valamely számlatulajdonos nevére és címére vonatkozó tájékoztatást a banktitokra hivatkozva megtagadjon. Ezzel meghiúsíthatja a 2004/48 irányelv 8. cikkének (1) bekezdésében elismert, tájékoztatáshoz való jogot, és így súlyosan sértheti a hatékony jogorvoslathoz és végeredményben a szellemi tulajdonhoz való alapjogot, amely e jogok tulajdonosait megilleti. Ezáltal nem tartja tiszteletben a különböző alapjogok közötti igazságos egyensúly biztosításából álló követelményt. Ugyanakkor a Bíróság kiemeli, hogy a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy az érintett belső jogban fennáll-e adott esetben olyan más eszköz vagy más jogorvoslati lehetőség, amely lehetővé teszi a hatáskörrel rendelkező bíróságok számára annak elrendelését, hogy a 2004/48 irányelv 8. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó személyek azonosításához szükséges információkat megadják. Mindezek figyelembevételével a Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a **2004/48 irányelv 8. cikke (3) bekezdésének e) pontjával ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés, amely valamely bankintézetnek korlátlanul és feltétel nélkül lehetővé teszi azt, hogy az ezen irányelv 8. cikke (1) bekezdésének c) pontja keretében történő, valamely számlatulajdonos nevére és címére vonatkozó tájékoztatást a banktitokra hivatkozva megtagadja.**

A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló uniós rendelkezésekkel tehát ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a bankintézet számára korlátlanul és feltétel nélkül lehetővé teszi, hogy a banktitokra hivatkozással megtagadják a szellemi tulajdonjog megsértésére vonatkozó tájékoztatásnyújtást.

C-427/15. sz. előzetes döntéshozatali ügy – kérelem

A kérdést előterjesztő bíróság: Nejvyšší soud České republiky (Cseh Köztársaság)

Az alapeljárás felei:

Felperes: New Wave CZ a.s.

Alperes: Alltoys spol. s.r.o.

Tényállás:

A prágai városi bíróság 2011 áprilisában elutasította a felperes arra irányuló kérelmét, hogy az alperes adjon tájékoztatást a Megababe márkával megjelölt, általa bármikor, akár a múltban, akár jelenleg raktározott, forgalmazott vagy importált iskolatáskák, gyermekhátizsákok, tornaszatyrok és táskák eredetéről és terjesztési hálózatairól. A felperes azért kérte ezeket az adatokat, mivel álláspontja szerint ezek az áruk sértették iparjogvédelmi jogait és e jogok megsértésének megállapítására irányuló eljárásban a bíróság nem engedélyezte a felperesnek a kérelem olyan módosítását, hogy kötelezzék az alperest az árukkal kapcsolatos tájékoztatás megadására.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az iparjogvédelmi jogok megsértésének megállapítására vonatkozó eljárás már lezárult és jogerős ítélet született az ügyben. Az elsőfokú bíróság meglátása szerint a tájékoztatás nyújtására vonatkozó kérelem nem

amennyiben az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja.

terjeszhető elő külön, mivel a vonatkozó cseh törvény szerint a tájékoztatás nyújtására irányuló kérelmet a jogsértés megállapítása iránti eljárás ügyében eljáró bíróságnál kell előterjeszteni, de a jelen ügyben az eljárás már jogerősen lezárásra került.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Úgy kell-e értelmezni a 2004/48/EK irányelv 8. cikkének (1) bekezdését⁶, hogy a **szellemi tulajdonjog megsértése miatt indított eljárásokkal összefüggésben lévőnek minősül, ha** valamely a szellemi tulajdonjogok megsértésének megállapításával végződő, **jogerősen lezárt eljárást követően a felperes külön eljárás keretében kér a szellemi tulajdonjogot sértő áruk vagy szolgáltatások eredetéről és terjesztési hálózatairól tájékoztatást** (pl. annak érdekében, hogy számszerűsíteni tudja a kár pontos mértékét és azt követően kártérítést igényelhessen)?

SZABADALMI JOGRA VONATKOZÓ ELŐZETES DÖNTÉSHOZATALI ÜGYEK

C-471/14. sz. előzetes döntéshozatali ügy – ítélet⁷

A kérdést előterjesztő bíróság: Oberlandesgerichts Wien (Ausztria)

Az alapeljárás felei:

Felperes: Seattle Genetics Inc.

Alperes: Österreichisches Patentamt

Tényállás:

A Seattle Genetics jogosultja egy európai alapszabadalomnak, amelyet 2003. július 31-én jelentettek be és 2011. július 20-án adtak meg.

2011. május 31-én a Takeda Global forgalomba hozatali engedélyt (a továbbiakban: FHE) kért egy új, az említett szabadalom alapján kifejlesztett hatóanyagra, amelynek kereskedelmi neve „Adcetris” volt. Az Európai Bizottság 2012. október 25-i határozatában adta ki az Adcetris gyógyszer FHE-jét, amely határozat rámutat, hogy „[a]z engedély érvényességi ideje a jelen határozat kézbesítésének napjától számítva egy év”. A határozatot 2012. október 30-án kézbesítették a Takeda Global részére. A határozat összefoglalójában – melyet 2012. november 30-án tettek közzé az Európai Unió Hivatalos Lapjában – mind a FHE megadásáról szóló határozat keltének, mind a Takeda részére történő kézbesítésének az időpontja fel volt tüntetve.

2012. november 2-án a Seattle Genetics az osztrák szabadalmi hivataltól kiegészítő oltalmi tanúsítvány (a továbbiakban: KOT) kibocsátását kérte az alapszabadalom alapján. A hivatal helyt adott a kérelemnek és megállapította, hogy az oltalmi tanúsítvány az alapszabadalom oltalmi idejének lejártától érvényes, és 2027. október 25-én jár le, mivel úgy értelmezte, hogy a „Közösségen belüli forgalomba hozatalra vonatkozó első engedély keltének” a Bizottság 2012. október 25-én elfogadott, az FHE-t kiadó határozata időpontját kell tekinteni.

⁶ A tagállamok biztosítják, hogy a szellemi tulajdonjog megsértése miatt indított eljárásokkal összefüggésben és a felperes indokolt és arányos kérelmére az illetékes bíróságok elrendelhesék, hogy a szellemi tulajdonjogot sértő áruk vagy szolgáltatások eredetéről és terjesztési hálózatairól a jogsértő és/vagy a következő személyek adjanak tájékoztatást:

a) aki jogsértő árukat üzletszerűen birtokolt;

b) aki jogsértő szolgáltatásokat üzletszerűen vett igénybe;

c) aki üzletszerűen nyújtott szolgáltatásokat jogsértő tevékenységekhez; vagy

d) aki az a), b) vagy c) pontban említett személy állítása szerint részt vett jogsértő áruk előállításában, gyártásában vagy terjesztésében, vagy ilyen szolgáltatások nyújtásában. [8. cikk (1) bekezdés]

⁷ Az ítélet magyarul a következő oldalon érhető el:

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=169197&pageIndex=0&doclang=hu&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=742929>

2014. április 22-én az osztrák hivatal határozatával szemben a Seattle Genetics keresetet nyújtott be, amelyben kérte a KOT lejáratí időpontjának kiigazítását oly módon, hogy az csak 2027. október 30-án, azaz az említett határozatban foglalt időponthoz képest öt nappal később következzen be. Kérése alátámasztására a felperes azzal érvelt, hogy „forgalomba hozatal[...]-ra vonatkozó első engedély keltezésének napja” ténylegesen 2012. október 30., vagyis az a nap, amikor az Adcetris engedélyéről a címzettet értesítették.

2014. augusztus 22-én a Bizottság megújította a szóban forgó FHE-t, határozatában rögzítette, hogy „[a] megújított engedély 2014. október 30-tól egy évig van hatályban”.

Mindezekre tekintettel – figyelembe véve a többi tagállamban a KOT időbeli hatályának meghatározása terén fennálló nyilvánvalóan eltérő gyakorlatot – a bécsi tartományi felsőbíróság felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatali kérelmet terjesztett elő.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1. A gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványáról szóló 469/2009/EK rendelet⁸ (a továbbiakban: KOT rendelet) 13. cikkének (1)⁹ bekezdése szerinti, **a Közösségen belüli forgalomba hozatalra vonatkozó első engedély keltezésének napja a közösségi jog által meghatározott, vagy** e szabályozás arra a napra utal, amelyen az engedély **az egyes tagállamok joga szerint** hatályba lép?

2. Az 1. kérdés szerinti nap közösségi jog általi meghatározottságát illetően az Európai Unió Bírósága által adott igenlő válasz esetén: mely napot kell e tekintetben alapul venni – az engedély keltének vagy az értesítésnek a napját?

Döntés:

1. A Bíróság rámutatott arra, hogy a KOT rendelet uniós szinten egységes megoldást alakít ki olyan KOT bevezetésével, amelyet a tagállamok mindegyike ugyanolyan feltételekkel adhat meg a nemzeti vagy európai szabadalom jogosultjának. A rendelet célja tehát a nemzeti jogok további olyan különbségeihez vezető eltérő fejlődésének megelőzése, amelyek feltehetőleg akadályoznák a gyógyszerek Unión belüli szabad mozgását, és ezáltal közvetlenül befolyásolnák a belső piac létrehozását és működését. Márpedig, ha az Unión belüli első FHE keltezésének napja fogalmat a nemzeti jog alapján lehetne meghatározni, az ezen – uniós szintű – egységes megoldás bevezetésére irányuló célkitűzés kerülne veszélybe. Mindezekre tekintettel a KOT rendelet 13. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy **„az Unión belüli első FHE keltezésének napja” fogalmat az uniós jog határozza meg.**

2. A Bíróság kiemelte, hogy sem az érintett rendelkezés különféle nyelvi változatainak szövege, sem e rendelet más rendelkezései nem teszik lehetővé e kérdés egyértelmű megválaszolását. Tekintettel erre, az említett fogalmat a szóban forgó rendelet által kitűzött célra figyelemmel kell értelmezni. Az uniós jogalkotó szándéka az volt, hogy hatékony és kellőképpen hosszú oltalmat biztosítson a KOT jogosultja számára, ezért a kiegészítő oltalom időtartama nem számítható ki azon időpont figyelembevételével, amelytől kezdve a KOT jogosultja, termékének forgalmazása révén, ténylegesen is elkezdheti élvezni az FHE előnyeit. A KOT jogosultja pedig termékét csak a vonatkozó FHE-t tartalmazó határozat kézbesítésének időpontjától kezdve kezdheti el forgalmazni, és nem attól a naptól kezdve, amelyen e határozatot meghozták. Ennek megfelelően a KOT rendelet 13. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy „az Unión belüli első FHE keltezésének napja” e

⁸ A gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványáról szóló, 2009. május 6-i 469/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (kodifikált változat) (HL 2009. L 152., 1.).

⁹ A tanúsítvány időtartama az alapszabadalom jogszabályban meghatározott oltalmi idejének lejártakor kezdődik, és az alapszabadalom iránti bejelentés benyújtásának napja és a termék Közösségen belüli forgalomba hozatalára vonatkozó első engedély keltezésének napja között eltelt időszak öt évvel csökkentett időtartamával megegyező ideig tart. [13. cikk (1) bekezdés]

rendelkezés értelmében az FHE-re vonatkozó határozat címzett részére történő kézbesítésének napja.

A termék Unión belüli forgalomba hozatalra vonatkozó első engedély keltezésének napját tehát az uniós jog alapján kell meghatározni, és ez az a nap, amikor FHE-re vonatkozó határozatot a címzett részére kézbesítették.

SZERZŐI JOGRA VONATKOZÓ ELŐZETES DÖNTÉSHOZATALI ÜGYEK

C-275/15. sz. előzetes döntéshozatali ügy – kérelem¹⁰ (2015. augusztus 7.)

Tárgy: a „kábel” fogalom értelmezése

A kérdést előterjesztő bíróság: Court of Appeal (England & Wales) (Egyesült Királyság)

Az alapeljárás felei:

Felperesek: ITV Broadcasting Limited, ITV2 Limited, ITV Digital Channels Limited, Channel Four Television Corp., 4 Ventures Limited, Channel 5 Broadcasting Limited, ITV Studios Limited

Alperesek: TVCatchup Limited, Media Resources Limited, TVCatchup (UK) Limited

Beavatkozók: The Secretary of State for Business, Innovation and Skills, Virgin Media Limited

Tényállás:

Az alperes ITV élő streaming közvetítési szolgáltatást nyújt interneten keresztül, többek között a felperes kereskedelmi műsorszolgáltatók műsorai tekintetében is. A felperesek szerzői jogaik e szolgáltatás működtetése során történt megsértése miatt nyújtottak be keresetet.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

A 2001/29/EK irányelv¹¹ 9. cikkének kitétele¹² úgy értelmezendő, hogy nemzeti jogszabály „kábel” szó jelentését meghatározó rendelkezésének folytatólagos alkalmazása megengedett, vagy a 9. cikk hatályát egy az uniós jogban definiált „kábel” fogalom határozza meg. Amennyiben fogalmát az európai uniós jog határozza meg, akkor mi a jelentése? Különösképpen az alábbi kérdések merülnek fel:

- Van-e egy technológiailag specifikus jelentése a „kábelnek”, amely a hagyományos kábelszolgáltatók által működtetett tradicionális kábel-szolgáltatásra szűkíthető le?
- Másképp megfogalmazva van-e egy technológiailag semleges jelentése, amely magában foglalja a funkcionálisan hasonló szolgáltatásokat, amelyeket interneten keresztül nyújtanak?
- Bármelyik esetben magában foglalja-e a definíció mikrohullámok továbbítását rögzített földi pontok között?
- A 9. cikk idézett kitétele alkalmazandó-e azon rendelkezések esetében, amelyek (1) szükségessé teszik kábel hálózatok használatát meghatározott műsorok ismételt közvetítéséhez, (2) amelyek engedélyezik a kábelen keresztül történő ismételt közvetítést

¹⁰ A kérelem a következő oldalon érhető el:

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=166292&pageIndex=0&doclang=EN&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=254433>

¹¹ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32001L0029:HU:HTML>

¹² „Ez az irányelv nem érinti a különösen a ... műsorközvetítő szolgáltatások kábelrendszereihez való hozzáférésre ... vonatkozó rendelkezéseket.”

- (a) abban az esetben, ha szimultán közvetítésről van szó azon a korlátozott területen, ahol az adásokat vehetővé tették,
- (b) akkor ha az ismételt közvetítés olyan csatornán történik, amely meghatározott közszolgálati kötelezettségeknek köteles eleget tenni.

Amennyiben a „kábel” fogalmat a nemzeti jog határozza meg, akkor a nemzeti jog e rendelkezésének meg kell-e felelnie a szerzői jogok jogosultjai, a kábel tulajdonosok és a közérdek közötti arányosság és méltányos egyensúly uniós követelményének?

A 9. cikk a nemzeti jognak az irányelv elfogadásának, hatályba lépésének vagy az implmentációra megszabott időtartam lejártának időpontjában hatályos rendelkezéseire korlátozódik, vagy a nemzeti jog későbbi azon rendelkezéseire is alkalmazandó, amelyek a vezetékes műsorszolgáltatásokhoz való hozzáférést érintik?

C-301/15. sz. előzetes döntéshozatali ügy – kérelem¹³ (2015. augusztus 21.)

Tárgy: kereskedelmi forgalomban nem kapható (out of commerce) művek digitalizálása

A kérdést előterjesztő bíróság: Conseil d'État (Franciaország)

Az alapeljárás felei:

Felperes: Marc Soulier, Sara Doke

Alperesek: ministre de la Culture et de la Communication, Premier ministre

Tényállás:

2012-ben elfogadtak egy törvényt Franciaországban, ami lehetővé tette a 20. században íródott, kereskedelmi forgalomban már nem kapható könyvek digitális többszörözését. A szabályozás ugyan lehetővé teszi a szerzők számára, hogy műveik ilyen formában történő többszörözése ellen tiltakozzanak, azonban e joguk a felperesek szerint meglehetősen korlátozott, ezzel sértve a Berni Egyezmény, továbbá a 2001/29/EK irányelv¹⁴ 2. és 5. cikkének rendelkezéseit.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

A 2001. május 22-i 2001/29/EK irányelv fent említett rendelkezéseivel ellentétes-e, ha a jelen határozat 1. pontjában elemzethez hasonló szabályozás az engedélyezett közös jogkezelő szervezetekre bízta a „nem elérhető könyvek” digitális formában történő többszörözése vagy megjelenítése engedélyezéséhez való jog gyakorlását azzal, hogy az ott meghatározott feltételek mellett lehetővé teszi e könyvek szerzői vagy azok jogutódai számára, hogy tiltakozzanak e joggyakorlás ellen vagy véget vessenek annak?

SZERZŐI JOGRA VONATKOZÓ VÉLEMÉNY IRÁNTI KÉRELEM

A-3/15. sz. vélemény iránti eljárás – kérelem¹⁵ (2015. szeptember 21.)

Tárgy: az Európai Unió kizárólagos hatáskörrel rendelkezik-e a Marrakeshi Szerződés megkötésére

A kérdés előterjesztője: Európai Bizottság

¹³ A kérelem magyarul a következő oldalon érhető el:

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=166602&pageIndex=0&doclang=HU&mode=req&dir=&oc=c=first&part=1&cid=1175894>

¹⁴ Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló irányelv magyar nyelvű szövege elérhető itt:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32001L0029:HU:HTML>

¹⁵ A kérelem adatai magyarul a következő oldalakon érhetőek el:

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/PDF/?uri=CELEX:62015CU0003&from=HU>

Tényállás:

2013. június 27-én elfogadásra került a WIPO által jegyzett, a vakok, gyengénlátók és látási képességeikben egyéb okból korlátozott személyek nyomtatott művekhez való hozzáféréseinek elősegítéséről szóló Marrakeshi Szerződés. A tagállamok és az Európai Bizottság között hatásköri vita alakult ki arról, hogy az Európai Unió - amely a tagállamokkal párhuzamosan vett részt a tárgyalásokon - rendelkezik-e kizárólagos hatáskörrel a Szerződés megkötésére, vagy az osztott hatáskörbe tartozik.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Kizárólagos hatáskörrel rendelkezik-e az Európai Unió a vakok, látássérültek és nyomtatott szöveget használni képtelen személyek megjelent művekhez való hozzáféréseinek megkönnyítéséről szóló marrakesh-i szerződés megkötésére?

VÉDJEJYJOGRA VONATKOZÓ ELŐZETES DÖNTÉSHOZATALI ÜGYEK

C-125/14. sz. előzetes döntéshozatali ügy – ítélet¹⁶

A kérdést előterjesztő bíróság: Fővárosi Törvényszék

Az alapeljárás felei:

Kérelmező: Iron & Smith Kft.

Ellenérdekű fél: Unilever NV

Tényállás:

Kérelmező a „Be impulsive” megjelölés védjegykénti lajstromozását kérte a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalától (a továbbiakban: Hivatal). A védjegybejelentéssel szemben korábbi nemzetközi és közösségi védjegyekre alapított felszólalást nyújtottak be. Az ellenérdekű fél a védjegybejelentés elutasítását a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) és c) pontjai alapján kérte. Utóbbi viszonylagos kizáró okkal összefüggésben a korábbi „Impulse” védjegyei jó hírnevének alátámasztására bizonyítást terjesztett elő. A Hivatal a benyújtott iratok alapján megállapította, hogy az ellenérdekű fél a védjeggyel ellátott termékeit az Egyesült Királyság és Olaszország területén nagy volumenben értékesítette, népszerűsítette, ezért a közösségi védjegy jó hírnevét az Európai Unió jelentős része tekintetében igazoltnak találta. Az ügy körülményeire tekintettel a Hivatal megállapította, hogy fennáll a veszélye annak, hogy a bejelentett megjelölés – árujegyzékbe tartozó áruk tekintetében történő alapos ok nélküli – használata az ellenérdekű fél közösségi védjegyének jó hírnevét, megkülönböztető képességét tisztességtelenül kihasználja. A megjelölés ugyanis felidézheti a megfelelően tájékozott fogyasztók képzetében az ellenérdekű fél védjegyét, így ennek révén juttatná a kérelmezőt piaci előnyhöz. A Hivatal egyebekben a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontjára való hivatkozást is megalapozottnak találta.

A védjegybejelentést elutasító határozattal szemben a kérelmező megváltoztatási kérelmet terjesztett elő, amelynek részletes indokolásában főképpen azt kifogásolta, hogy a Hivatal az ellenérdekű fél áruj Egyesült Királyságban fennálló 5%-os és Olaszország területén megszerzett 0,2%-os piaci részesedése alapján a közösségi védjegy jó hírnevét bizonyítottan találta. Az Európai Bíróság C-301/07. számú *PAGO*- és C-149/11. számú *ONEL*-ügyekben előzetes döntéshozatali eljárásokban született ítéleteire hivatkozással vitatta továbbá, hogy a jó hírnév a két tagállamban megvalósult használat alapján az Unió jelentős része vonatkozásában igazoltnak tekinthető.

¹⁶ Az ítélet magyarul a következő oldalon érhető el:

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=166827&pageIndex=0&doclang=HU&mode=req&dir=&oc c=first&part=1&cid=895400>

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1. A közösségi védjegy jóhírnevének igazolásához 2008/95/EK irányelv¹⁷ 4. cikke (3) bekezdésének¹⁸ értelmében **elegendő lehet-e az egy tagállamban fennálló jóhírnév abban az esetben is, ha az annak alapján benyújtott felszólalással érintett nemzeti védjegybejelentést az adott tagállamtól eltérő országban tették?**

2. A közösségi védjegy jóhírnevének vizsgálata során alkalmazott területi kritériumok körében alkalmazhatók-e a közösségi védjegy tényleges használata tekintetében az EU Bírósága által rögzített elvek?

3. Ha a korábbi közösségi védjegy jogosultja a nemzeti bejelentéssel érintett tagállamon kívüli – az Európai Unió területének jelentős részét lefedő – országokban igazolja a közösségi védjegy jóhírnevét, **meg lehet-e ettől függetlenül követelni, hogy az érintett tagállam tekintetében is sikeres bizonyítást terjesszen elő?**

4. Ha az előző kérdésre a válasz nemleges, a belső piac sajátosságait is szem előtt tartva, adódhat-e olyan eset, amikor az Európai Unió jelentős részén intenzíven használt védjegy a releváns nemzeti fogyasztói körben ismeretlennek minősül, és ezáltal nem teljesül az irányelv 4. cikke (3) bekezdésében foglalt lajstromozást gátló ok fennállásához szükséges másik előfeltétel, azaz nem áll fenn a jóhírnév, illetve a megkülönböztető képesség sérelmének vagy tisztességtelen kihasználásának a veszélye; és ha igen, akkor milyen körülményeket kell igazolnia a közösségi védjegy jogosultjának ahhoz, hogy az említett előfeltétel teljesüljön?

Döntés:

1. A Bíróság – az első három kérdést együttesen vizsgálva – kiemelte, hogy a „johírnév” fogalma azt feltételezi, hogy a közösségi védjegyet az azzal jelölt árukkal vagy szolgáltatásokkal érintett vásárlóközönség jelentős része ismeri. E feltétel vizsgálata során a nemzeti bíróságnak az ügy valamennyi releváns elemét figyelembe kell vennie. Területi szempontból a jóhírnévre vonatkozó feltétel akkor teljesül, ha a közösségi védjegy az Unió területének jelentős részében jóhírnevet élvez, e területrész pedig adott esetben akár egyetlen tagállam területének is megfelelhet. A Bíróság rámutatott továbbá arra, hogy a közösségi védjegyek Unió területén történő tényleges használatának fennállására vonatkozó rendelkezések eltérő célt szolgálnak az Unióban jóhírnevet élvező védjegyek részére biztosított, szélesebb oltalomra vonatkozó rendelkezések céljához képest. Míg az utóbbi rendelkezés a közösségi védjegy lajstromozása szerinti áru- és szolgáltatási osztályokon túlmenő, kibővített védelem feltételeire vonatkozik, addig a „tényleges használat” kifejezés azt a használatra vonatkozó minimumkövetelményt jelenti, amelynek az oltalom érdekében valamennyi védjegynek meg kell felelnie. Ennek megfelelően a közösségi védjegy tényleges használatának fennállására vonatkozó rendelkezések, és különösen az ítélkezési gyakorlat által e tényleges használat megállapítása céljából felállított szempontok eltérnek az ilyen védjegy Unión belüli jóhírnevére vonatkozó rendelkezésektől és szempontoktól. Következésképpen, az ítélkezési gyakorlat által a közösségi védjegy tényleges használatát illetően felállított szempontok, mint ilyenek, nem relevánsak a „johírnév” fennállásának megállapításánál.

Mindezekre tekintettel **amikor valamely korábbi közösségi védjegy jóhírneve az Unió területének jelentős része** – amely területrész adott esetben egybeeshet akár egyetlen

¹⁷ A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv

¹⁸ A megjelölés akkor sem részesülhet védjegyoltalomban, illetve a védjegy törlésének akkor is helye van, ha a megjelölés a (2) bekezdés szerinti korábbi közösségi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló, és az érintett áruk, illetve szolgáltatások nem hasonlóak, feltéve, hogy a korábbi közösségi védjegy a Közösségben jó hírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a korábbi közösségi védjegy megkülönböztető képességét vagy jó hírnevét. [4. cikk (3) bekezdés]

tagállam területével is, és e tagállamnak nem kell feltétlenül azonosnak lennie azzal a tagállammal, amelyben a későbbi nemzeti védjegybejelentést benyújtották – **tekintetében bizonyítást nyert, úgy kell tekinteni, hogy e védjegy a 2008/95 irányelv 4. cikkének (3) bekezdése értelmében véve „a[z Unióban] jóhírnevet élvez”**. Az ítélkezési gyakorlat által **a közösségi védjegy tényleges használatát illetően felállított szempontok**, mint ilyenek, **nem relevánsak a „jóhírnév” fennállásának megállapításánál**.

2. A Bíróság a negyedik kérdés vonatkozásában kiemelte, hogy ha a korábbi közösségi védjegy „a Közösségben jóhírnevet” élvez, és a közösségi védjegyhez hasonló, későbbi védjegy alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a korábbi közösségi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét, e későbbi védjegy nem részesülhet védjegyoltalomban. Amennyiben az érintett közönség nem hozza egymással összefüggésbe a korábbi közösségi védjegyet és a későbbi nemzeti védjegyet, a későbbi védjegy használata nem alkalmas arra, hogy megsértse vagy tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét. Ennek megfelelően, ha a korábbi közösségi védjegy ismeretlen annak a tagállamnak az érintett közönsége előtt, amelyben a későbbi nemzeti védjegyet bejelentették, e nemzeti védjegy használata főszabály szerint nem sértheti vagy használhatja ki tisztességtelenül a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét. Ugyanakkor, még ha a korábbi közösségi védjegy azon tagállam érintett közönségének egy jelentős része előtt ismeretlen is, amelyben a későbbi nemzeti védjegyet bejelentették, nem zárható ki, hogy ez utóbbi közönség kereskedelmi szempontból nem elhanyagolható része ismeri az említett védjegyet, és kapcsolatot állít fel e védjegy és a későbbi nemzeti védjegy között. Az ilyen kapcsolat megléte önmagában nem elegendő ahhoz, hogy valamely sérelem fennállására lehessen következtetni, hiszen a korábbi közösségi védjegy jogosultjának bizonyítania kell vagy a védjegyének a tényleges és aktuális sérelmét, vagy ennek hiányában az ilyen sérelem jövőbeli bekövetkezésének komoly veszélyét. Az ütköző védjegyek közötti kapcsolat fennállásához hasonlóan valamely sérelem fennállását vagy az ilyen sérelem jövőbeli bekövetkezésének komoly veszélyét az adott ügy minden lényeges elemét figyelembe véve, átfogóan kell vizsgálni. Minél erőteljesebben és közvetlenebbül idézi fel a későbbi védjegy a korábbi védjegyet, annál nagyobb annak a kockázata, hogy a későbbi védjegy aktuális vagy jövőbeli használata sérti vagy tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.

Mindezekre tekintettel amikor **a korábbi közösségi védjegy** az Unió egy jelentős részében már jóhírnévre tett szert, de annak **a tagállamnak az érintett közönsége tekintetében**, amelyben a felszólalással érintett későbbi nemzeti védjegybejelentést tették, **nem tett szert jóhírnévre, a közösségi védjegy jogosultját megilletheti** a 2008/95 irányelv 4. cikkének (3) bekezdésében bevezetett **oltalom, amennyiben** bebizonyosodik, hogy e közönség **kereskedelmi szempontból nem elhanyagolható része ismeri e védjegyet, kapcsolatot létesít** e védjegy és a későbbi nemzeti védjegy között, továbbá az ügy valamennyi lényeges tényezőjét figyelembe véve **fennáll a közösségi védjegy e rendelkezés értelmében vett sérelmének tényleges és aktuális veszélye, vagy** ennek hiányában az ilyen sérelem **jövőbeli bekövetkezésének komoly veszélye**.

A közösségi védjegy jogosultjától nem követelhető meg, hogy a jóhírnévre annak a tagállamnak a területe tekintetében is bizonyítékot szolgáltatasson, ahol a felszólalással érintett nemzeti védjegybejelentést benyújtották. Ugyanakkor az Unióban jóhírű közösségi védjegy jogosultját csak abban az esetben illeti meg a kiterjedtebb oltalom, ha igazolja, hogy az érintett fogyasztók kereskedelmi szempontból nem elhanyagolható része ismeri e védjegyet, kapcsolatot állít fel a megjelölések között, továbbá bizonyítani tudja védjegyének tényleges és aktuális sérelmét, vagy az ilyen sérelem jövőbeli bekövetkezésének komoly veszélyét.

A kérdést előterjesztő bíróság: High Court of Justice (Egyesült Királyság)

Az alapeljárás felei:

Felperes: Société des Produits Nestlé SA

Alperes: Cadbury UK Ltd

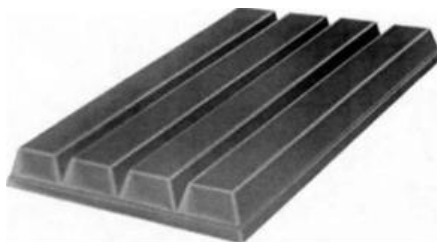
Tényállás:

Az alapeljárásban szereplő árut a Rowntree & Co Ltd 1935 óta forgalmazta az Egyesült Királyságban „Rowntree’s Chocolate Crisp” néven. 1937-ben az áru nevét a „Kit Kat Chocolate Crisp” névre módosították, majd a későbbiekben ez a „Kit Kat” megnevezésre rövidült. 1988-ban a Rowntree-t megvásárolta a Nestlé.

A termék alapvető formája nagyon keveset változott 1935 óta, bár a mérete valamelyest módosult. A kicsomagolt termék jelenlegi megjelenése a következő (minden egyes rudacska a „Kit Kat” szavak szerepelnek a logó részét képező ovális forma darabjaival együtt):

A Nestlé térbeli megjelölés védjegykénti lajstromozását kérte az Egyesült Királyság védjegy hivatalától (a továbbiakban: védjegy hivatal) a 30. osztályba tartozó „csokoládé; csokoládétartalmú édességek; csokoládékészítmények; cukorkaárúk; csokoládé alapú készítmények; péksütemények; sütemények; kekszek; csokoládébevonatú kekszek; csokoládébevonatú ostyák; cukrászsütemények; aprósütemények” tekintetében. A bejelentett megjelölés annyiban tér el az áru valódi formájától, hogy nem tartalmazza a dombornyomott „Kit Kat” szavakat.

A Cadbury felszólalást nyújtott be a védjegybejelentéssel szemben. A védjegy hivatal úgy ítélte meg, hogy a megjelölés nem rendelkezik benne rejlő megkülönböztető képességgel, és használata révén sem szerezte meg azt. Arra a következtetésre jutott, hogy az a forma, amelynek vonatkozásában a lajstromozást kérték, három jellemzővel bír: a szelet alapvetően téglalap alakú formája; a szelet hosszában elhelyezkedő barázdák jelenléte, elhelyezése és mélysége; valamint a barázdák száma, amelyek a szelet szélességével együtt meghatározzák a „rudacska” számát. Álláspontja szerint az első jellemző az áruk jellegéből adódó forma, ezért nem lajstromozható, kivéve a „cukrászsütemények” és „sütemények” vonatkozásában, amelyek esetében a védjegy formája jelentősen eltér az ágazat normáitól. A két másik

¹⁹ Az ítélet magyarul a következő oldalon érhető el:

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=167821&pageIndex=0&doclang=HU&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=906423>

jellemző tekintetében úgy ítélte meg, hogy az a műszaki hatás eléréséhez szükséges, ezért az elbíráló egyebekben elutasította a védjegybejelentést.

A Nestlé fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a megjelölés releváns időpontot megelőző használata révén megszerezte a megkülönböztető képességet. Kifejtette továbbá, hogy a védjegy nem kizárólag az áruk jellegéből adódó, vagy a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges formából áll.

A Cadbury csatlakozó fellebbezésében vitatta azt a hivatali megállapítást, hogy a védjegy benne rejlő megkülönböztető képességgel rendelkezik a „cukrászsütemények” és „sütemények” vonatkozásában, és nem kizárólag maguknak az áruknak a jellegéből adódó, illetve a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges formából áll.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1. **Annak megállapításához, hogy a megjelölés használata révén megkülönböztető képességet szerzett-e a védjegyirányelv²⁰ 3. cikkének (3) bekezdése²¹ értelmében, elegendő-e, ha a bejelentő bizonyítja, hogy a releváns időpontban az érintett fogyasztói körbe tartozó személyek jelentős része felismeri a megjelölést, és azt a bejelentő termékeihez köti, abban az értelemben, hogy ha mérlegelniük kellene, hogy az e megjelöléssel ellátott árukat ki forgalmazza, a bejelentőt jelölnék meg; vagy a bejelentőnek bizonyítania kell, hogy az érintett fogyasztói körbe tartozó személyek jelentős része úgy tekint a megjelölésre (szemben bármely másik esetleg jelenlévő védjeggyel) mint az áruk származásának jelölésére?**

2. Amennyiben a forma három alapvető jellemzővel rendelkezik, amelyek egyike magának az árunak a jellegéből következik, a másik kettő pedig a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges, e forma védjegyként történő lajstromozását kizárja-e a védjegyirányelv 3. cikke (1) bekezdése e) pontjának i. és/vagy ii. alpontja²²?

3. Úgy kell-e értelmezni a védjegyirányelv 3. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontját, hogy az megakadályozza az áruk gyártásának módjára, és nem az áruk működésének módjára tekintettel célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges formák lajstromozását?

Döntés:

1. A Bíróság – a második kérdés vizsgálatánál – kiemelte, hogy a 2008/95 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének e) pontjában foglalt lajstromozást kizáró okok annak elkerülését célozzák, hogy a védjegyoltalom a jogosult számára monopóliumot nyújtson olyan műszaki megoldásokra vagy az áru olyan használati jellemzőire, amelyeket a felhasználó a versenytársak áruiban is kereshet. Az említett rendelkezésben szereplő három kizáró ok önálló jellegű, azokat egymástól függetlenül kell alkalmazni. Ha az említett feltételek közül akár az egyik is teljesül, a kizárólag az áru formájából álló megjelölés nem lajstromozható védjegyként; nincsen jelentősége annak, hogy a megjelölés lajstromozása több kizáró ok

²⁰ A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv

²¹ Az (1) bekezdés b), c) és d) pontjai alapján a megjelölés nincs kizárva a védjegyoltalomból, illetve a védjegy nem törölhető, ha a megjelölés használata révén a bejelentés bejelentési napját megelőzően megszerezte a megkülönböztető képességet. Ezen túlmenően bármelyik tagállam előírhatja, hogy ezt a szabályt akkor is alkalmazni kell, ha a megjelölés a megkülönböztető képességet a bejelentés bejelentési napját vagy a lajstromozás napját követően szerezte meg. [3. cikk (3) bekezdés]

²² A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, illetve a védjegy törlésének van helye, ha a megjelölés kizárólag olyan formából áll, amely

i. az áru jellegéből következik; vagy

ii. a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges; vagy

iii. az árunak jelentős értéket kölcsönöz. [3. cikk (1) bekezdés e) pont]

alapján is megtagadható lenne, amennyiben a kizáró okok egyike teljes mértékben alkalmazható a megjelölésre.

A 2008/95 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének e) pontja tehát nem zárja ki, hogy valamely megjelölés lényegi tulajdonságai az említett kizáró okok közül egy vagy akár több kizáró ok körébe tartozzanak, azonban, ilyen esetben a lajstromozás megtagadása függ attól a feltételtől, hogy legalább egy kizáró oknak teljes mértékben alkalmazhatónak kell lennie a vitatott megjelölés tekintetében.

Mindezek alapján az áru formájából álló megjelölés védjegyként nem lajstromozható abban az esetben, ha ez a forma három lényeges jellegzetességet érint, amelyből az egyik az áru jellegéből következik, a másik kettő pedig a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges, azzal a feltétellel, hogy a lajstromozást kizáró okok közül legalább az egyiknek teljes mértékben alkalmazhatónak kell lennie a vitatott formára.

2. A harmadik kérdés tekintetében végzett elemzés szerint az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a gyártási módok nem töltenek be meghatározó szerepet az áruk formájának alapvető funkcionális jellemzőinek az értékelése során sem. Egy, kizárólag valamely műszaki hatásnak tulajdonítható formából álló megjelölés lajstromozását ugyanis akkor is meg kell tagadni, ha az adott műszaki hatást más formák, és ennek következtében más gyártási módok útján is el lehet érni²³.

Mindezekre tekintettel a 2008/95 irányelv 3. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontját – amely lehetővé teszi azon megjelölések lajstromozásának megtagadását, amelyek kizárólag az árunak a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges formájából állnak – úgy kell értelmezni, hogy az arra vonatkozik, hogy az érintett áru miként tölti be a funkcióját, és nem magára az áru gyártásának a módjára.

3. A Bíróság – első kérdéssel kapcsolatban kifejtett – álláspontja szerint a „megjelölés védjegyként történő használata” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az kizárólag arra a használatra vonatkozik, melynek célja az áru vagy szolgáltatás meghatározott vállalkozástól származóként történő beazonosíthatósága az érintett személyek köre részéről. Egy ilyesfajta beazonosítás, és ezáltal a megkülönböztető képesség megszerzése következhet akár a védjegy egy elemének a lajstromozott védjegy részeként történő használatából, akár egy másik védjegynek a lajstromozott védjeggyel kombinált használatából. Azonban mindkét esetben fontos, hogy e használat következtében az érintett személyek köre ténylegesen valamely meghatározott vállalkozástól származóként fogja fel az érintett árut vagy szolgáltatást, amelyet kizárólag a bejelentett védjeggyel jelöltek.

Ezért egy olyan védjegy lajstromozásához, amely a használat révén szerzett megkülönböztető képességet, akár valamely lajstromozott védjegy részeként, akár azzal összetételben, a bejelentőnek bizonyítania kell azt, hogy az érintett személyek köre – szemben minden más védjeggyel, amely szintén jelen lehet – egyedül a bejelentett védjeggyel jelölt árut vagy szolgáltatást tekinti valamely meghatározott vállalkozástól származónak.

C-379/14. sz. előzetes döntéshozatali ügy – ítélet²⁴

A kérdést előterjesztő bíróság: Gerechtshof Den Haag (Hollandia)

Az alapeljárás felei:

Felperes: Bacardi & Company Ltd

Alperes: TOP Logistics BV, Van Caem International BV

²³ A C-299/99. sz. Philips ügyben hozott ítélet [EU:C:2002:377].

²⁴ Az ítélet magyarul a következő oldalon érhető el:

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=165921&pageIndex=0&doclang=HU&mode=req&dir=&oc c=first&part=1&cid=346923>

Tényállás:

A TOP Logistics áruk raktározásával és átrakodásával foglalkozó vállalkozás, amely vámraktár és adóraktár működtetésére vonatkozó engedéllyel rendelkezik. A Van Caem cég márkás termékek nemzetközi kereskedelmét végzi.

A Bacardi alkoholtartalmú italokat gyárt és hoz forgalomba. Ezen áruk tekintetében több különböző védjegy jogosultja.

2006 során a Van Caem kérelmére a rotterdami kikötőben több tételnyi, a Bacardi által gyártott és egy harmadik országból Hollandiába szállított árut rakodtak be a TOP Logistics-hez. Ezen árut külső árutovábbítási vagy vámraktározási felfüggesztő eljárás alá vonták. Az említett áruk közül ezt követően néhányat szabad forgalomba bocsátottak és jövedékiadó-felfüggesztési eljárás alá vontak. Ezen áruk így kikerültek a vámfelfüggesztő eljárások alól, és adóraktárba kerültek.

Az adott ügyben tehát a szóban forgó árut egy harmadik országban gyártották. Az árut a védjegyjogosult beleegyezése nélkül léptették be az Európai Unió vámterületére és helyezték vámfelfüggesztő eljárás alá. Ezt követően – szintén az említett jogosult beleegyezése nélkül – szabad forgalomba bocsátották őket, amely véget vetett az említett vámfelfüggesztő eljárásnak és szükségessé tette a behozatali vámok megfizetését.

Mivel a Bacardi nem egyezett bele az érintett áruknak az EGT-be történő beléptetésébe, illetve tudomására jutott, hogy az érintett tételek részét képező üvegekről eltávolították az árukódokat, azokat lefoglaltatta, és különféle intézkedések meghozatalát kérte a bíróságtól védjegyeinek bitorlására hivatkozva. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a szóban forgó áruk EGT-be való beléptetése sérti a Bacardi Benelux védjegyeihez fűződő jogait, és az elrendelni kért intézkedések közül néhánynak helyt adott.

A TOP Logistics fellebbezést nyújtott be a döntéssel szemben. Közbeni ítéletében a fellebbviteli bíróság megállapította, hogy addig, amíg a szóban forgó áruk T1 státusszal rendelkeztek, nem állt fenn a Bacardi Benelux védjegyeit érintően védjegybitorlás. Az ügy egyéb kérdéseinek tisztázására előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesztett elő.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

A kérdések az EGT-n kívülről származó olyan árukra vonatkoznak, amelyeket, miután azokat az EGT területére beléptették (nem a védjegyjogosult, és nem is az ő beleegyezésével), az Európai Unió valamely tagállamában [...] külső árutovábbítási vagy vámraktározási eljárás alá vontak.

1. Behozottnak tekintendők-e a 89/104 irányelv²⁵ 5. cikke (3) bekezdésének c) pontja²⁶ értelmében az ilyen áruk, amikor a jelen ügyben fennálló körülmények között ezt követően jövedékiadó-felfüggesztés alá kerültek, és így „(a megjelölés) gazdasági tevékenység körében való használat(a)” valósul meg, amivel szemben a védjegyjogosult az említett irányelv 5. cikkének (1) bekezdése²⁷ alapján felléphet?

²⁵ A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv

²⁶ Az (1) és (2) bekezdésben szabályozott feltételek megvalósulása esetén tilos különösen

a) a megjelölés elhelyezése az árun vagy csomagolásán;

b) a megjelölést hordozó áru eladásra való felkínálása, forgalomba hozatala, valamint forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása, illetve szolgáltatás felajánlása vagy annak nyújtása a megjelölés alatt;

c) a megjelölést hordozó áruk behozatala vagy kivitele;

d) a megjelölés használata az üzleti iratokon vagy a reklámozásban. [5. cikk (3) bekezdés]

²⁷ A védjegyoltalom a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít. A kizárólagos jogok alapján a jogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ

a) a védjeggyel azonos megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal;

b) olyan megjelölést, amelyet a fogyasztók a védjeggyel összetéveszhetnek a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszhetőség

2. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: ebben az esetben a jelen ügyben fennálló körülményekhez hasonló körülmények között igaz-e, hogy az ilyen áruk valamely tagállambeli (amelyben az említett áruk adófelfüggesztés alá kerültek) pusztán jelenléte nem veszélyezteti, illetve nem veszélyeztetheti a védjegy funkcióit, és így a védjegyjogosult, aki az említett tagállamban nemzeti védjegyjogokra hivatkozik, nem léphet fel e jelenléttel szemben?”

Döntés:

A kérdések annak tisztázására irányulnak, hogy valamely tagállamban lajstromozott védjegy jogosultja felléphet-e azzal szemben, hogy harmadik személy jövedékiadó-felfüggesztés alá vonja a védjeggyel ellátott árukat, miután azokat a jogosult beleegyezése nélkül léptették be az EGT-be és bocsátották szabad forgalomba.

A Bíróság álláspontja szerint az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a védjegyjogosult egyáltalán nem köteles megvárni a védjegyével ellátott áruk fogyasztásra bocsátását ahhoz, hogy kizárólagos jogát gyakorolja. A jogosult ugyanis felléphet egyes olyan cselekményekkel szemben is, amelyeket a beleegyezése nélkül, még a fogyasztásra bocsátás előtt valósítanak meg.

E cselekmények között szerepel többek között az érintett áruk behozatala és azoknak kereskedelmi forgalomba bocsátás céljából történő birtokban tartása is. Harmadik személyek minden olyan tevékenysége, amely megakadályozza a lajstromozott védjegy jogosultját abban, hogy a védjeggyel ellátott áruk EGT-n belüli első forgalomba hozatalát ellenőrizhesse, a természeténél fogva a védjegy alapvető funkcióját veszélyezteti. Az áruknak az érintett védjegyjogosult beleegyezése nélkül történő behozatala és azoknak az Unión belüli fogyasztásra bocsátásig adóraktárban való tárolása azzal a hatással jár, hogy megfosztja a védjegy jogosultját attól a lehetőségtől, hogy ellenőrizni tudja a védjegyével ellátott áruknak az EGT-n belüli első forgalomba hozatalának körülményeit. Az ilyen cselekmények tehát veszélyeztetik a védjegy azon funkcióját, ami abból áll, hogy lehetővé teszi azon vállalkozás beazonosítását, amelytől az áruk származnak, és amelynek ellenőrzése alatt az első forgalomba hozatalukat megszervezik. Ezt nem befolyásolja az a tény, hogy a behozott és jövedékiadó-felfüggesztési eljárás alá vont áruk később kivitelre kerülhetnek harmadik országba, és így lehetséges, hogy soha nem kerülnek fogyasztásra bocsátásra valamely tagállamban, hiszen maga a kivitel is a 89/104 irányelv 5. cikkének (3) bekezdésében említett cselekmények egyike.

Mindezekre tekintettel a Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a valamely tagállamban vagy tagállamokban lajstromozott **védjegy jogosultja felléphet azzal szemben, hogy harmadik személy jövedékiadó-felfüggesztési eljárás alá vonja az e védjeggyel ellátott árukat, miután azokat a jogosult beleegyezése nélkül léptették be az Európai Gazdasági Térségbe és bocsátották szabad forgalomba.**

C-223/15. sz. előzetes döntéshozatali ügy – kérelem²⁸

A kérdést előterjesztő bíróság: Oberlandesgericht Düsseldorf (Németország)

Az alapeljárás felei:

Felperes: combit Software GmbH

Alperes: Commit Business Solutions Ltd

magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzetársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez. [5. cikk (1) bekezdés]

²⁸ A kérelem magyarul a következő oldalon érhető el:

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=166597&pageIndex=0&doclang=HU&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=385707>

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Milyen következményekkel jár valamely közösségi szóvédjegy összetéveszthetőségének megítélésére, ha egyes tagállamok átlagos fogyasztójának szemszögéből a közösségi védjegy és az állítólagosan jogsértő megjelölés között fennálló hangzásbeli hasonlóságot egy fogalmi különbség semlegesíti, más tagállamok átlagos fogyasztójának szemszögéből azonban nem:

a) Az összes tagállam egyik részének szemlélete, másik részének szemlélete vagy egy fiktív átlagos fogyasztójának szemlélete irányadó az összetéveszthetőség megítélése szempontjából?

b) Az Európai Unió egész területére vonatkozóan meg kell-e állapítani a közösségi védjegy bitorlásának fennállását vagy fenn nem állását, ha csak az Európai Unió területének egy részén áll fenn az összetévesztés veszélye, vagy ebben az esetben különbséget kell tenni az egyes tagállamok között?

C-280/15. sz. előzetes döntéshozatali ügy – kérelem²⁹

A kérdést előterjesztő bíróság: Harju Maakohus (Észtország)

Az alapeljárás felei:

Felperes: Irina Nikolajeva

Alperes: OÜ Multi Protect

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1. A közösségi védjegy bíróságnak akkor is el kell rendelnie a 207/2009/EK rendelet³⁰ 102. cikk (1) bekezdése³¹ szerinti intézkedést, ha a felperes ezt nem kéri a keresetében, és a felek nem állítják, hogy az alperes valamely közösségi védjegyet egy bizonyos múltbeli napot követően bitorolt, illetve kísérelt meg bitorolni, vagy az említett rendelkezés első mondata értelmében vett „nyomós ok” áll fenn akkor, ha nem érvényesítenek ilyen tartalmú igényt, és nem hivatkoznak erre a körülményre?

2. Úgy kell-e értelmezni a 9. cikk (3) bekezdését³², hogy a közösségi védjegy jogosultja a védjeggyel azonos megjelölésnek a védjegybejelentés meghirdetésétől a védjegy lajstromozásának meghirdetéséig tartó időszakban történő használatáért harmadik féltől csak megfelelő összegű kártérítést kérhet a 9. cikk (3) bekezdésének második mondata alapján, nem kérheti azonban a bitorlással szerzett gazdagodás szokásos értékének és a károknak a megtérítését, a védjegybejelentés meghirdetéséig tartó időszak tekintetében pedig megfelelő összegű kártérítésre sem jogosult?

3. Milyen típusú költségeket és egyéb kártérítéseket foglal magában a 9. cikk (3) bekezdésének második mondata szerinti megfelelő összegű kártérítés, és beletartozhat-e abba – és milyen körülmények között – többek között a védjegyjogosult nem vagyoni kárának megtérítése is?

²⁹ A kérelem magyarul a következő oldalon érhető el:

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=166047&pageIndex=0&doclang=HU&mode=req&dir=&oc c=first&part=1&cid=387132>

³⁰ A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet

³¹ Ha a közösségi védjegy bíróság úgy találja, hogy az alperes a közösségi védjegyet bitorolja, vagy azt megkísérelte, a bíróság az alperest eltiltja a közösségi védjegy bitorlásával vagy annak kíséreltetével összefüggő cselekmények folytatásától, kivéve, ha nyomós okból ettől eltekint. A közösségi védjegy bíróság nemzeti jogszabályaival összhangban meghozza továbbá azokat az intézkedéseket, amelyek az említett eltiltás végrehajtását biztosítják. [102. cikk (1) bekezdés]

³² A közösségi védjegyoltalomból eredő jogok alapján harmadik felekkel szemben a védjegy lajstromozása meghirdetésének napjától lehet fellépni. Megfelelő összegű kártérítés kérhető azonban a közösségi védjegybejelentés meghirdetését követő olyan cselekmények miatt, amelyekkel szemben a lajstromozás meghirdetését követően a meghirdetés folytán fel lehetne lépni. Az ügyben eljáró bíróság a lajstromozás meghirdetéséig az ügy érdemében nem határozhat. [9. cikk (3) bekezdés]

A kérdést előterjesztő bíróság: So- og Handelsretten (Dánia)

Az alapeljárás felei:

Felperes: Ferring Laegemidler A/S

Alperes: Orifarm A/S

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1. A 2008/95 irányelv 7. cikkének (2) bekezdését³⁴ és az azzal kapcsolatos ítélkezési gyakorlatot úgy kell-e értelmezni, hogy valamely védjegyjogosult jogszerűen léphet fel **gyógyszerek valamely párhuzamos importőr általi folyamatos forgalomba hozatalával szemben, ha az importőr a gyógyszert új külső csomagolásba csomagolta át és újra elhelyezte rajta a védjegyet**, amennyiben a védjegyjogosult a gyógyszert azonos ürtartalommal és kiszerezésben értékesítette valamennyi olyan EGT-tagállamban, ahol azt árusítják?

2. eltérő lesz-e az első kérdésre adandó válasz, ha a védjegyjogosult mind a kiviteli, mind pedig a behozatali országban két különböző kiszerezésben (tízdarabos és egydarabos csomagokban) értékesítette a gyógyszert, és az importőr a kiviteli országban tízdarabos csomagokat vásárolt, majd átcsomagolta azokat egydarabos csomagokba, amelyekre újra elhelyezte a védjegyet, mielőtt a termékeket a behozatali országban forgalomba hozta volna?

FORMATERVEZÉSI MINTÁK OLTALMÁRA VONATKOZÓ ELŐZETES DÖNTÉSHOZATALI ÜGY

A kérdést előterjesztő bíróság: Oberlandesgericht Düsseldorf (Németország)

Az alapeljárás felei:

Felperes: Thomas Philipps GmbH & Co. KG

Alperes: Grüne Welle Vertriebs GmbH

Tényállás:

A felperes kizárólagos hasznosítója Németország tekintetében egy mosólabdára vonatkozó közösségi formatervezésiminta-oltalomnak. Az oltalom jogosultja felhatalmazta a felperest a mintából eredő valamennyi igény saját nevében való érvényesítésére, a közösségi lajstromban azonban nem került bejegyezésre hasznosítóként.

Az alperes csomagküldő szolgálatot működtet, melynek keretében olyan mosólabdát értékesített és szerzett be, amelyben a felperes közösségi formatervezési-minta utánzatát látja. A megküldött figyelmeztetést követően az alperes – anélkül, hogy jogi kötelezettségét

³³ A kérelem magyarul a következő oldalon érhető el:

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=166637&pageIndex=0&doclang=HU&mode=req&dir=&oc c=first&part=1&cid=388297>

³⁴ (1) A védjegyoltalom alapján a jogosult nem tilthatja meg a védjegy használatát olyan árukkal kapcsolatban, amelyeket ezzel a védjeggyel ő hozott forgalomba, vagy amelyeket kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba a Közösségben.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha a jogosultnak jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy az áruk további forgalmazását ellenezze, különösen, ha az áru állapotát, állapotát – a forgalomba hozatalt követően – megváltoztatták, illetve károsították.

[7. cikk]

³⁵ A kérelem magyarul a következő oldalon érhető el:

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=170047&pageIndex=0&doclang=HU&mode=req&dir=&oc c=first&part=1&cid=388528>

elismerete volna – arra kötelezte magát a felperessel szemben, hogy abbahagyja a mosólabdák forgalmazását.

A felperes bitorlási keresetet nyújtott be az alperessel szemben, melyben kártérítési igényt érvényesít. A bíróság bizonyítottan látta azt, hogy a felperes mint kizárólagos hasznosító jogosult saját nevében érvényesíteni a kártérítési igényeket, valamint megállapította az alperes kártérítési kötelezettségét. Az alperes fellebbezésében azzal érvel, hogy a felperes nem jogosult a közösségi formatervezésiminta-oltalomból eredő igények érvényesítésére.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1. Ellentétes-e a 6/2002/EK rendelet³⁶ 33. cikke (2) bekezdésének³⁷ első mondatával a **lajstromozott közösségi formatervezési minta bitorlása miatti igények közösségi formatervezésiminta-oltalmi lajstromba nem bejegyzett hasznosító általi érvényesítése?**

2. Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: a közösségi formatervezési minta kizárólagos hasznosítója érvényesítheti-e a 6/2002/EK rendelet 32. cikkének (3) bekezdése³⁸ értelmében az oltalom jogosultjának engedélye mellett önállóan indított jogvitában a saját kárának megtérítésére vonatkozó igényeket, vagy csak a maga az oltalom jogosultja által az őt megillető közösségi formatervezésiminta-oltalom bitorlása miatt indított jogvitába avatkozhat be a hivatkozott rendelkezés (4) bekezdése³⁹ értelmében?

³⁶ A közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet

³⁷ Lajstromozott közösségi formatervezésiminta-oltalom esetén a 28., a 29. és a 32. cikkben említett jogcselekmények harmadik személyekkel szemben valamennyi tagállamban csak a lajstromba történt bejegyzésüket követően hatályosak. Az ilyen cselekmény joghatása azonban a lajstromba történő bejegyzést megelőzően is beáll olyan harmadik személyekkel szemben, akik e cselekmény időpontját követően a lajstromozás alapján oltalomban részesülő közösségi formatervezési mintára alapított jogokat szereztek, és a cselekményről a jog megszerzésének időpontjában tudomásuk volt. [33. cikk (2) bekezdés]

³⁸ A hasznosítási szerződés rendelkezéseinek sérelme nélkül a hasznosító a közösségi formatervezésiminta-oltalom bitorlása miatt pert csak az oltalom jogosultjának hozzájárulásával indíthat. Kizárólagos hasznosítási engedély esetén azonban a hasznosító a bitorlási pert megindíthatja, ha a közösségi formatervezésiminta-oltalom jogosultja – az erre irányuló felhívás ellenére – ésszerű időn belül a per megindítása iránt nem intézkedik. [32. cikk (3) bekezdés]

³⁹ A hasznosító a neki okozott kár megtérítése céljából jogosult arra, hogy a közösségi formatervezésiminta-oltalom jogosultja által indított bitorlási perbe beavatkozzon. [32. cikk (4) bekezdés]